

Славина Н. А.

Подольский государственный аграрно-технический университет

ФОРМИРОВАНИЕ ПОВЕДЕНИЯ МЕНЕДЖЕРА В КОНФЛИКТНЫХ СИТУАЦИЯХ

Резюме

Теоретически обоснованы методы и стили поведения менеджера в конфликтной ситуации и рекомендации по бесконфликтному общению. Обнаружено, что предпосылками тщательности в исполнении первых стадий устранения конфликтных ситуаций на предприятии могут быть организация деятельности подчиненных, планирование деятельности в целом; принятие решений на принципах критичности ума менеджера и актуализации его профессиональных знаний.

Ключевые слова: ситуационный подход, неопределенность ситуаций, управления конфликтами, диагностика, эффективность.

Slavina N. A.

State Agrarian and Engineering University of Podillya

FORMATION OF MANAGER'S BEHAVIOR IN THE CONFLICT SITUATION

Summary

In theory grounded methods and styles of conduct of manager in a conflict situation and recommendation on the solved by mutual agreement intercourse. And also it is discovered that by pre-conditions of care in execution the first stages of removal of conflict situations on an enterprise there can be organization of activity of inferiors, planning of activity, on the whole; making decision on principles of criticism of mind of manager and actualization of him professional knowledges.

Keywords: situational approach, vagueness of situations, management conflicts, diagnostics, efficiency.

УДК 330.322

Сусіденко В. Т.

Ужгородський торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

Сусіденко О. В.

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ФОРМУВАННЯ Й АНАЛІЗ СТАНУ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

У статті розглянуто поняття системи фінансової безпеки підприємства, її структуру, встановлено вимоги до її оцінки. Проаналізовано існуючі моделі оцінки рівня фінансової безпеки підприємства. Враховуючи зазначене, для аналізу стану фінансової безпеки підприємства пропонується застосовувати інструментарій системного підходу.

Ключові слова: фінансова безпека, методи оцінки, складові фінансової безпеки, структура, аналіз.

Постановка проблеми. Достовірна оцінка фінансового стану є визначальною для формування правильних висновків та прийняття адекватних рішень. Завдання оцінки стану фінансової безпеки складне і вимагає значних зусиль для інтерпретування, що обумовлюється великою кількістю чинників та особливостей функціонування, які необхідно врахувати. До того ж таке завдання вимагає від менеджерів підприємства досконалого володіння чисельними прийомами та методичним інструментарієм, застосування кожного з елементів якого доцільне лише у специфічних випадках. Окрім того, питання обґрунтування системи оцінки фінансової безпеки суб'єкта господарювання стає особливо гострим за умов сучасних трансформаційних перетворень економіки [5, с. 57].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою оцінки рівня фінансової безпеки підприємства займаються такі науковці, як Т. Сухорукова, І.О. Бланк [3, с. 16-247], С.М. Ільшешенко, Ф.І. Євдокімов, І.О. Александров, І.В. Рябкіна, О.М. Марченко, К.С. Горячева та ін. Однак це

питання досі залишається дискусійним, що насамперед обумовлюється відсутністю єдиних критеріїв щодо оцінки фінансової безпеки, вибору системи показників (індикаторів), що її характеризують, а також методичних підходів до визначення її рівня.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. На основі викладеного можна сформулювати завдання дослідження, яке полягає в упевненості у захищеності фінансових інтересів торговельного підприємства на усіх рівнях фінансових відносин. Адже високий рівень фінансової захищеності підприємства гарантує не тільки стабільне та максимально ефективне функціонування, а також високий потенціал розвитку підприємства в майбутньому, певну гарантію торговельним підприємствам в постійній наявності фінансових ресурсів. Необхідність постійного дотримання фінансової безпеки зумовлюється об'єктивно наявним для кожного торговельного підприємства завданням забезпечення стабільності функціонування та досягнення головних цілей своєї діяльності.

Мета статті. Головною метою дослідження є узагальнення існуючих методик оцінки фінансової безпеки підприємства і розробка практичних рекомендацій щодо їх застосування.

Виклад основного матеріалу. Будь-яке підприємство необхідно розглядати як відкриту систему, а тому до вирішення питання фінансової безпеки підприємства необхідно підходити системно. Фінансова безпека є внутрішнім станом підприємства, що дозволяє йому функціонувати в режимі розвитку та мінімізувати негативний вплив зовнішніх факторів. Необхідність і напрями оцінки фінансової безпеки впливають з закономірностей розвитку систем, серед яких найбільше значення в аспекті забезпечення безпеки мають закон циклічного розвитку, закон спадної ефективності, еволюційного вдосконалення систем і деякі інші [1, с. 4-13]. Фінансова безпека визначає граничний стан фінансової стійкості, у якому повинне перебувати підприємство для реалізації своєї стратегії, характеризується здатністю підприємства протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам.

Оскільки підприємство є динамічною системою, то і його фінансова безпека не є статичною, а потребує постійного контролю та її оцінки усіх її складових (тобто елементів системи).

Серед властивостей системи необхідно виділити: синергічність – односпрямованість, пріоритет інтересів системи більш широкого (глобального) рівня перед інтересами її компонентів; неадитивність – принципова незвідність властивостей системи до суми властивостей складових її компонентів, структурність – можлива декомпозиція системи на компоненти, встановлення зв'язків між ними; адаптивність – прагнення до стану стійкої рівноваги, яке передбачає адаптацію параметрів системи до мінливих параметрами зовнішнього середовища; надійність – функціонування системи при виході з ладу однієї з її компонент, збереження проектних значень параметрів системи протягом запланованого періоду (наявність гарної системи фінансової безпеки дозволяє протистояти погрозам зовнішнім і внутрішнім, причому тимчасовий збій з апаратурою, окремими співробітниками не впливає на роботу систему в цілому); система повинна мати можливість змінювати свій стан у відповідь на можливе обурення; різноманітність збурень вимагає відповідного йому різноманітності можливих станів (Закон Ешбі «необхідність розмаїття»). В іншому випадку така система не зможе відповідати завданням управління і захисту, що висуваються зовнішнім середовищем, і буде мало-ефективною [2, с. 8-13].

Таким чином, система фінансової безпеки підприємства повинна відповідати таким якостям як синергічність, адаптивність, надійність.

В економічній літературі існують різні підходи щодо кількісної оцінки рівня фінансової безпеки підприємства, що дозволяє виділити декілька підходів до оцінки її рівня (рис. 1).

Так, відомий індикаторний підхід, при якому рівень фінансової безпеки визнача-

ється за допомогою так званих індикаторів [15]. Індикатори розглядаються як порогові значення показників, що характеризують діяльність підприємства в різних функціональних областях, відповідні певному рівню фінансової безпеки. Оцінка фінансової безпеки підприємства встановлюється за результатами порівняння (абсолютного або відносного) фактичних показників діяльності підприємства з індикаторами.

Рівень точності індикатора у цьому разі є проблемою, яка полягає в тому, що нині відсутня методична база визначення індикаторів, що враховують особливості діяльності підприємства, зумовлені, зокрема, його галузевою належністю, формою власності, структурою капіталу, існуючим організаційно-технічним рівнем. У разі некваліфікованого визначення значення індикаторів неправильно може бути визначений рівень фінансової безпеки підприємства, що може спричинити за собою ухвалення управлінських рішень, що не відповідають реальному стану справ. Індикаторний підхід цілком виправданий на макрорівні, де значення індикаторів більш стабільні.

Інший підхід – ресурсно-функціональний. Відповідно до нього оцінка рівня фінансової безпеки підприємства здійснюється на основі оцінки стану використання корпоративних ресурсів за спеціальними критеріями [14, с. 18-22]. При цьому в якості корпоративних ресурсів розглядаються чинники бізнесу, використовувані власниками і менеджерами підприємства для виконання цілей бізнесу. За ресурсно-функціональним підходом, найбільш ефективно використання корпоративних ресурсів, необхідний для виконання цілей даного бізнесу, досягається шляхом запобігання загроз негативних впливів на економічну безпеку підприємства і досягнення певних основних функціональних цілей фінансової безпеки підприємства.

Кожна із цілей фінансової безпеки підприємства має власну структуру підцілей, обумовлюється функціональною доцільністю і характером роботи підприємства. Ресурсно-функціональний підхід до оцінки рівня фінансової безпеки підприємства є дуже широким. Спроба охопити всі функціональні області діяльності підприємства призводить до розмивання поняття фінансової безпеки, а оцінка її рівня за допомогою сукупного критерію фінансової безпеки, «що розраховується на основі думок кваліфікованих експертів з приватним функціональним критерієм фінансової безпеки підприємства» [13, с. 348-351], має значний вплив суб'єктивної думки експертів.

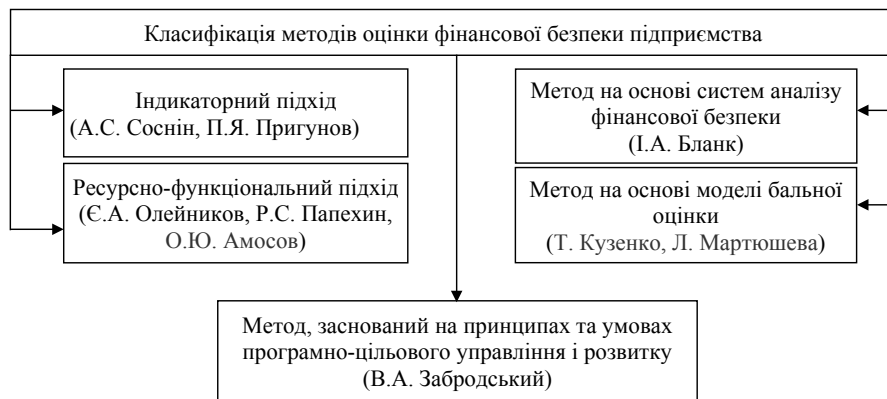

Рис. 1. Українсько-російська практика оцінки фінансової безпеки підприємства

Розроблено авторами

До того ж відкритим залишається питання визначення рівня кваліфікації експертів. Крім того, як відомо, інтегрування показників з використанням будь-якого з відомих підходів, у тому числі і за допомогою питомої ваги значущості показників, як це пропонує Є. Олейников, призводить до зниження точності та достовірності оцінки. На довершення варто зазначити, що детальна розробка і контроль за виконанням цільової структури фінансової безпеки підприємства істотно ускладнюють практичну реалізацію ресурсно-функціонального підходу до оцінки фінансової безпеки підприємства [2, с. 8-13].

Різновидом ресурсно-функціонального підходу є пропозиція С. Ільяшенко, яка оцінює рівень фінансової складової економічної безпеки на основі аналізу його фінансової стійкості, величина якої обчислюється виходячи з достатньої кількості оборотних (власних або позичкових) коштів для здійснення виробничо-збутової діяльності [8, с. 12-19]. На нашу думку, це вузький підхід до оцінки рівня фінансової безпеки підприємства: крім оборотних коштів, у фінансовій діяльності підприємства задіяні власний капітал, прибутки, інвестиції.

Проте варто погодитися з аргументами прихильників ресурсно-функціонального підходу, що «... саме відсутність суворого» прокрустового ложа «чітко заданих параметрів оцінки і дозволяє найбільш ефективно налаштувати даний гнучкий інструмент всебічної оцінки діяльності підприємства і його навколишнього середовища бізнесу» [14, с. 18-22].

В. Забродський [7, с. 35-37] запропоновано використовувати для оцінки фінансової безпеки підприємства підхід, що відображає принципи та умови програмно-цільового управління і розвитку. Відповідно до цього підходу оцінка фінансової безпеки підприємства ґрунтується на інтегруванні сукупності показників, що визначають економічну безпеку. При цьому використовується кілька рівнів інтеграції показників і такі методи їх аналізу, як кластерний і багатовимірний аналіз. Такий підхід є достатньо складним відрізняється високим ступенем складності проведеного аналізу з використанням методів математичного аналізу. І якщо його використання теоретично дозволяє отримати достовірні результати оцінки рівня фінансової безпеки підприємства, то в практичній діяльності підприємств це досить важко. До того ж – і це відзначає В. Забродський – дуже складною є «оцінка стійкості сукупного інтегрального показника при заданій області його зміни», тобто запропонована оцінка рівня фінансової безпеки підприємства, швидше, з позиції математика, а не менеджера.

І.А. Бланк виокремлює п'ять систем аналізу фінансової безпеки, які базуються на таких методах його проведення: горизонтальному фінансовому аналізу, вертикальному фінансовому аналізу, порівняльному фінансовому аналізу, аналізу фінансових коефіцієнтів, інтегральному фінансовому аналізу [3, с. 121-140]. Такий підхід є дуже широким, оскільки в цьому випадку процес забезпечення фінансової безпеки отожднюється фактично з усією діяльністю суб'єкту господарювання.

Особливістю моделі бальної оцінки є використання медіанного (середньогалузевого) критерію. Оцінка проводиться за кожним коефіцієнтом. Нормативні значення окремих коефіцієнтів мають певні межі. Значення коефіцієнтів, що виходять

за межі діапазону нормативних значень, оцінюються балом «відмінно» (5) або «незадовільно» (2) залежно від специфіки показників (їх економічного сенсу). Значення коефіцієнтів, що знаходяться всередині нормативного діапазону, оцінюються балом «добре» (4) або «задовільно» (3) залежно від того, наскільки вони близькі до «відмінно» або «незадовільно» оцінки. Далі по кожній групі фінансових коефіцієнтів розраховується груповий бал шляхом зважування бальних оцінок показників даної групи, причому сума ваг по кожній групі становить 100%. Як правило, відстань між нижньою межею і медіаною менше, ніж між медіаною і верхньою межею значень коефіцієнта. У результаті привласнення бали на основі лише двох критеріїв – мінімального і максимального значення – неефективно, тому що істотно занижує бальну оцінку коефіцієнта [9, с. 118-127].

У зарубіжній практиці [10, с. 121-129] аналіз фінансового стану проводиться здебільшого шляхом коефіцієнтного аналізу (ratioanalysis) за окремими напрямками аналізу, що дозволяє аналізувати різні підприємства не зважаючи на масштаби їхньої діяльності, визначаючи ефективність та прибутковість їхньої діяльності. Перевага віддається проведенню порівняльного аналізу (дані підприємства порівнюються із встановленими нормативами або показниками підприємств-конкурентів), трендового аналізу (trendanalysis), який включає у себе вертикальний аналіз (common-sizeanalysis), горизонтальний аналіз відносних показників (percentchangeanalysis). Широко застосовується також факторний аналіз, особливо за допомогою моделі ДюПонту.

Також у ході аналізу фінансового стану підприємства можуть використовуватися найрізноманітніші прийоми, методи та моделі аналізу, їхня кількість та широта застосування залежать від конкретних цілей аналізу та визначаються його завданнями в кожному конкретному випадку.

У світовій практиці вже накопичений достатній досвід інтегральної оцінки фінансового стану підприємств. Це такі відомі комплексні показники, як індекс Альтмана, модель Спринггейта, модель Ліса, метод Creditmen, Ж. Депаляна. Але всі ці моделі непридатні для вітчизняних умов господарювання, тому що їх розроблено з використанням вибірових сукупностей підприємств інших країн, а тому враховані параметри істотно відрізняються від наших.

Виходячи з результатів аналізу найбільш відомих підходів до оцінки рівня фінансової безпеки підприємства, можна зробити висновки, що ці підходи досить складно використовувати для оцінки рівня фінансової безпеки підприємства у запропонованому трактуванні. У зв'язку з цим необхідний інший підхід до вибору критерію визначення рівня їх фінансової безпеки. Враховуючи зазначене, для аналізу стану фінансової безпеки підприємства ми пропонуємо застосовувати інструментарій системного підходу. Під системою розуміють деяку сукупність елементів довільної множини, їхніх взаємозв'язків, властивостей і взаємовідношень, які взаємодіють як цілісний комплекс і функціонують відповідно до визначених закономірностей, притаманних цьому комплексу [4, с. 11].

Системний підхід до аналізу фінансової безпеки передбачає, що функціонування підприємства варто розглядати як багаторівневу структурну систему. Таким чином, фінансова безпека підприємства, з одного боку, є системою, елементами якої є такі елементи фінансової безпеки як

забезпеченість фінансовими ресурсами, джерел їх формування, а також сукупність елементів зовнішнього середовища, що безпосередньо впливає на фінансову безпеку. (Зовнішнє середовище щодо системи фінансової безпеки підприємства визначається станом розвитку банківського, податкового й інших законодавств; розвитком ринку; кількістю споживачів, конкурентів і контрагентів тощо. Зовнішнє середовище потрібно розглядати як систему, що впливає на рівень фінансової безпеки підприємства з метою виявлення параметрів їхнього взаємовпливу) [11, с. 194-198]

Тому теоретичною основою дослідження фінансової безпеки підприємства є системний підхід.

Системний підхід оснований на принципі цілісності (емерджентності) об'єкта дослідження, тобто дослідження його властивостей як єдиного цілого, оскільки ціле (система) володіє такими якостями, якими не володіє жоден його складник [6, с. 24]. Наявність таких властивостей зумовлена результатом виникнення між елементами синергетичного зв'язку. В кібернетиці та загальній теорії систем під синергетичним зв'язком розуміють такий зв'язок, який за спільної дії окремих елементів системи забезпечує загальний ефект більший, ніж сума ефектів цих елементів, які б діяли незалежно. Таким чином, під час формування системи як єдиного цілого її складники зазнають якісних змін. Створення системи здійснюється за рахунок перетворення структури взаємозв'язків між складниками, а також завдяки розвитку цих складників.

Як інструментарій системного підходу розглядають системний аналіз, що дає змогу на будь-якому етапі прийняття рішень визначити ланцюги прямих і зворотних зв'язків у соціально-економічних системах, які належать до складних або дуже складних систем [12, с. 36]. Система фінансової безпеки підприємства володіє всіма властивостями кібернетичної системи, зокрема наявністю каналів інформації між її окремими елементами; багатоваріантністю поведінки системи; керованістю та цілеспрямованістю системи.

Проведені вченими дослідження дозволили зробити певні кроки в напрямку формування системи показників для оцінки фінансової безпеки, однак необхідне її подальше уточнення. Принципово така система повинна включати різні групи кількісних показників, що характеризують напрями у забезпеченні фінансової безпеки суб'єкта господарювання [15, с. 448-492].

Аналіз доробок сучасних науковців дав можливість встановити, що нині в економічній літературі не існує єдиної точки зору щодо структурних елементів фінансової безпеки. Дослідивши погляди науковців щодо складу елементів фінансової безпеки підприємств, ми пропонуємо виділяти такі функціональні складові: бюджетна безпека, грошово-кредитна, зовнішньоекономічна, банківська, страхова, фондова, інвестиційна.

При цьому варто зазначити таке. Грошово-кредитна складова регулює відносини, що виникають при готівкових та безготівкових розрахунках. Основними критеріями зниження фінансової безпеки тут можуть бути порушення платіжної дисципліни контрагентів, надмірна кредиторська та дебіторська заборгованість.

Зовнішньоекономічна складова фінансової безпеки має місце при здійсненні експортно-імпорتنих операцій. До основних критеріїв проблемного стану у фінансовій складовій безпеки тут можна віднести скорочення обсягів продажів за

експортно-імпортними операціями, значне зростання кредиторської заборгованості за експортно-імпортними операціями, несвоєчасна оплата товарів, робіт, послуг іноземними партнерами.

Бюджетна складова регулює питання взаємовідносин підприємства із бюджетом з приводу сплати податків та зборів, отримання бюджетних кредитів та бюджетного фінансування, відшкодування податку на додану вартість, отримання податкового кредиту. Критеріями проблемного стану фінансової безпеки тут є порушення платіжної дисципліни, зростання дебіторської чи кредиторської заборгованості по розрахунках з бюджетом, збільшення податкового навантаження.

Банківська складова фінансової безпеки спрямована на врегулювання фінансових відносин, що виникають між підприємствами та банківськими установами з приводу кредитних та депозитних операцій. Критеріями загроз для цієї складової є збільшення відсоткових ставок за кредитами та зменшення дохідності депозитного портфеля.

Фондова складова спрямована на врегулювання питань, пов'язаних із випуском та продажем підприємством власних цінних паперів та купівлею ним акцій, облігацій інших підприємств. Критеріями погіршення фінансової безпеки для даної складової є зниження ринкової вартості підприємства, втрата власниками контрольного пакету акцій, недостатній обсяг реалізації емітованих цінних паперів.

Страхова складова фінансової безпеки передбачає врегулювання відносин між підприємствами та страховими компаніями з приводу страхування майнових, фінансових ризиків, страхування відповідальності, страхування персоналу підприємства. Негативними проявами у цій сфері, що можуть вплинути на зниження рівня фінансової безпеки, можуть бути неотримання страхових відшкодувань у випадку настання страхового випадку, зростання кредиторської заборгованості по розрахунках із страховими компаніями.

Інвестиційна складова регулює питання діяльності підприємства в інвестиційній сфері і пов'язана із капітальними вкладеннями у розвиток підприємства. Критеріями ризикового становища фінансової безпеки у цій складовій є неможливість залучення достатнього обсягу інвестиційних вкладень, зниження інвестиційної привабливості підприємства.

Залежно від характеру діяльності для кожного конкретного підприємства використовуються лише ті елементи фінансової безпеки, які відповідають його структурі фінансової діяльності.

Крім того, про зростання фінансової безпеки можуть свідчити такі критерії, як: високий рівень фінансової ефективності роботи підприємства, достатній рівень фінансової стійкості та незалежності; технологічна незалежність підприємства і досягнення високої конкурентоспроможності його технологічного потенціалу; висока ефективність менеджменту підприємства, оптимальність та ефективність його організаційної структури; високий рівень кваліфікації персоналу підприємства та його інтелектуального потенціалу; якісна правова захищеність усіх аспектів діяльності підприємства; забезпечення захисту інформаційного середовища підприємства, комерційної таємниці та досягнення високого рівня інформаційного забезпечення діяльності усіх його служб та підрозділів; забезпечення безпеки персоналу підприємства, його капіталу, майна та комерційних інтересів [4, с. 135-136].

У цілому основним критерієм та індикатором фінансової безпеки підприємств є обсяг продажів. Про загрозу фінансовій безпеці підприємства може вказувати зниження обсягів продажів нижче точки беззбитковості підприємства.

Варто зазначити, що процес проведення аналізу фінансового забезпечення є доволі складним і передбачає певну послідовність.

Насамперед проведення оцінки поточного стану підприємства та його змін порівняно з попереднім періодом. На цьому етапі діагностика забезпеченості фінансовими ресурсами діяльності підприємства містить такі блоки:

- аналіз динаміки прибутку та рентабельності підприємства;
- аналіз фінансової стійкості, ліквідності та платоспроможності;
- оцінка використання майна;
- структурний аналіз капіталу;
- аналіз самоокупності підприємства.

Аналіз динаміки прибутку та рентабельності підприємства передбачає аналіз та оцінку рівня і динаміки показників прибутковості, факторний аналіз прибутку від реалізації продукції (робіт, послуг); а також аналіз фінансових результатів від іншої реалізації, позареалізаційної та фінансової інвестиційної діяльності; аналіз взаємозв'язку витрат, обсягів виробництва продукції та прибутку; факторний аналіз показників рентабельності.

Аналіз використання майна і вкладеного капіталу підприємства проводиться за такими напрямками: аналіз та оцінка складу та динаміки майна; комплексний аналіз і рейтингова оцінка підприємства.

Наступний блок містить аналіз фінансової стійкості підприємства; аналіз ліквідності балансу; оцінку поточної та довгострокової платоспроможності підприємства, тобто спроможність виконувати зобов'язання перед інвесторами та кредиторами, які мають довгострокові вкладення в підприємства.

Структурний аналіз капіталу передбачає дослідження стану та динаміки дебіторської і кредиторської заборгованості; аналіз структури джерел фінансування; визначення ефективності використання власних та залучених коштів, оцінка кредитоспроможності підприємства. Основним завданням на цьому етапі є визначення припустимого рівня зниження коефіцієнтів. Зниження коефіцієнтів у межах прийнятних значень потребує з'ясування причин цього явища та факторів, що впливають на нього.

Наступним кроком такої діагностики є виявлення впливу зовнішніх факторів, які визначають результат фінансово-господарської діяльності підприємства, а значить впливають на рівень фінансової безпеки. На цьому етапі важливим є визначенням наявних резервів фінансових ресурсів з метою підвищення ефективності функціонування підприємства.

При цьому слід зазначити, що простого розрахунку і контролю сукупності коефіцієнтів і показників явно недостатньо для оцінки фінансової безпеки. Для цього необхідно проводити їх аналіз, використовуючи процедури «скорингу», які передбачають порівняння поточних показників з базовими. При цьому за базові показники можна використовувати показники підприємства за минулі періоди (місяць, квартал, рік); планові показники (нормативи); показники конкурентів; середньоринкові або середньогалузеві показники.

Висновки і пропозиції. Таким чином, діагностика фінансових результатів дозволяє на основі системного підходу отримати достовірну і повну інформацію, яка служить базою для розробки та ухвалення ефективних управлінських рішень та забезпечити належний рівень фінансової безпеки підприємства. Підсумовуючи вищевикладене, варто зазначити, що забезпечення фінансової безпеки як складової частини економічної безпеки підприємства залежить від обґрунтованого використання методів оцінки її рівня як бази й інструменту для планування і здійснення фінансово-господарської діяльності підприємства.

Основним способом забезпечення ефективної фінансової безпеки підприємства є обґрунтоване використання методів оцінки її рівня як основи для прийняття управлінських рішень на всіх рівнях фінансового менеджменту, планування і здійснення фінансово-господарської діяльності підприємства.

Узагальнюючи зазначене, можемо стверджувати, що оцінка рівня фінансової безпеки торговельного підприємства повинна враховувати стратегічні цілі і завдання підприємства; складатися із оцінки функціональних складових фінансової безпеки підприємства, які можуть мати різні пріоритети, залежно від виду діяльності господарюючого суб'єкта; враховувати рівень захищеності потенціалу підприємства; мати на увазі використання усіх видів ресурсів і можливостей, які гарантують найбільш ефективне (економічно безпечне) їх використання.

Список літератури:

1. Абалкин Л. Экономическая безопасность России: угрозы и их отражение / Л. Абалкин // Вопросы экономики. – 1994. – № 12. – С. 4-13.
2. Амосов О.Ю. Формування системи оцінки фінансової безпеки підприємства / О.Ю. Амосов // Экономика и управление. – 2012. – № 1. – С. 8-13.
3. Бланк И.А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И.А. Бланк. – 2-е изд., стер. – К. : Эльга, 2009. – 776 с., с. 121-140.
4. Вовк М.В. Основи системного аналізу : навчальний посібник / В.М. Вовк, З.Б. Дрогомирецька. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2002. – 248 с.
5. Демченко І.В. Фінансова безпека аграрних суб'єктів господарювання // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. – 2012. – № 4. – С. 54-60, с. 57.
6. Економічна кібернетика : підручник : у 2 т. – Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2005. – 508 с., с. 24.
7. Забродский В.А. Теоретические основы оценки экономической безопасности отрасли и фирмы / В.А. Забродский, Н. Капустин // Бизнес-Информ. – 1999. – № 15. – С. 35-37.
8. Ильяшенко С.Н. Составляющие экономической безопасности предприятия и подходы к их оценке // Актуальні проблеми економіки. – 2003. – № 3. – С. 12-19.
9. Кузенко Т.Б. Фінансова безпека підприємства : навч. посіб. / Кузенко Т.Б., Мартюшева Л.С., Грачов О.В. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2010. – 298 с.
10. Лахтіонова Л.А. Фінансовий аналіз суб'єктів господарювання : [монографія] / Л.А. Лахтіонова. – К. : КНЕУ, 2001. – 387 с.

11. Матвійчук Л.О. Структура системи фінансової безпеки в управлінні підприємством / Л.О. Матвійчук // Вісник Хмельницького національного університету. – 2010. – № 6. – С. 194-197.
12. Моделювання економічної безпеки: держави, регіону, підприємства : монографія / [В.М. Гець, М.О. Кизим, Т.С. Клебанова, О.І. Черняк та інші] ; За ред. В.М. Гейця. – Харків : ВД ІНЖЕК, 2006. – 239 с.
13. Олейников Е.А. Экономическая и национальная безопасность / Е.А. Олейников. – М., 2004. – 586 с.
14. Папехин Р.С. Индикаторы финансовой безопасности предприятий [Текст] / Р.С. Папехин // Взгляд молодых ученых на экономические и финансовые реформы в России : сб. ст. – Волгоград : Волгоградское научное изд-во, 2007. – 270 с.
15. Соснин А.С. Менеджмент безопасности предпринимательства : [учеб. пособие] / А.С. Соснин, П.Я. Пригунов. – К. : Издательство Европейского университета, 2002. – 504 с.

Сусиденко В. Т.

Ужгородский торгово-экономический институт
Киевского национального торгово-экономического университета

Сусиденко А. В.

Винницкий торгово-экономический институт
Киевского национального торгово-экономического университета

ФОРМИРОВАНИЕ И АНАЛИЗ ФИНАНСОВОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ТОРГОВОГО ПРЕДПРИЯТИЯ

Резюме

В статье рассмотрены понятие системы финансовой безопасности торгового предприятия, ее структура, установлены требования к ее оценке. Проанализированы существующие модели оценки уровня финансовой безопасности предприятия. Учитывая указанное, для анализа состояния финансовой безопасности торгового предприятия предлагается применять инструментальный системный подход.

Ключевые слова: финансовая безопасность, методы оценки, составляющие финансовой безопасности, структура, анализ.

Susidenko V. T.

Uzhgorod Institute of Trade and Economics
Kyiv National University of Trade and Economics

Susidenko O. V.

Vinnitsia Institute of Trade and Economics
Kyiv National University of Trade and Economics

FORMATION AND ANALYSIS OF FINANCIAL SECURITY IN TRADE ENTERPRISES

Summary

In the article the concept of financial security of the enterprise, its structure, established requirements for its evaluation. It's analyzed the existing models to estimate the level of financial security company. Taking into account specified for status analysis of company's financial security is proposed to use the tools of systems approach.

Keywords: financial security, methods of assessment, components of financial security.

УДК 658.14

Харковина О. Г.

ПВНЗ «Європейський університет»

ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ

Інтелектуальний капітал підприємства є структурним елементом національної інноваційної системи, створення якої передбачено реалізацією інноваційного шляху розвитку України. У статті розглянуто і визначено роль чинників впливу на ефективність управління інтелектуальним капіталом підприємства, виділено основні класифікаційні ознаки. Досліджено характер впливу окреслених чинників. Наведено напрямки підвищення ефективності управління інтелектуальним капіталом підприємства з урахуванням впливу зовнішніх та внутрішніх чинників. Наведено визначення «чинник впливу».

Ключові слова: інтелектуальний капітал підприємства, чинник впливу, зовнішні чинники, внутрішні чинники, характер впливу.

Постановка проблеми. У сучасних умовах дуже важливе значення при виборі стратегії управління інтелектуальним капіталом підприємства та його послідувочої успішної реалізації має врахування впливу чинників як зовнішнього, так і внутрішнього середовищ. Їх вплив

суттєво відбивається на системі управління інтелектуальним капіталом як позитивним, так і негативним способом.

Для керівних ланок підприємств є необхідним урахування та прогнозування впливів чинників для мінімізації негативного впливу як на стан